

Izveštaj o ubistvu – formular XLIVBC

Puno ime: Gaj Julije Cezar

Godine u vreme smrti:

15. marta 44. godine p. n. e.

Bračno stanje: Oženjen

Izgled: Julije je čovek koji držao do sebe i do svog izgleda. Brijao se veoma pažljivo, čupajući predano sve dlake koje ostanu nakon brijanja. Ponosan je bio na svoju kosu ili makar na onaj deo koji je opstao, jer ćelavi. Naočit je bio čovek nešto slabije građe, ali izuzetno spretan. Imao duboke crne oči. Nije bio najboljeg zdravlja i moguće je da patio od epilepsije. Katon svedoči da nije sklon piću: „Među svim rušiocima Republike, Cezar je jedini bio trezan.”

Medicinska anamneza:

Rimski imperator Gaj Julije Cezar je najverovatnije pretrpeo seriju malih moždanih udara, što bi moglo da objasni njegovo tmurno raspoloženje u poznijim godinama. Njegovim simptomima kao što su napadi vrtoglavice i obamrlosti udova dovode do zaključka da je zapravo patio od kardiovaskularnog poremećaja.

"Ponovljenim proučavanjem njegovih simptoma, primetili smo da je Cezar nekoliko puta pao tokom svojih kampanja u Španiji i Africi, u Kordobi i Tapsi", navodi se u studiji. "Žalio se na simptome - glavobolju, vrtoglavicu, a kasnije i na nesvesticu i obamrlost, kada nije mogao da ustane pred senatorima koji su mu odavali počast", napominju stručnjaci.

Poznato je da je Cezar kolabirao u vreme bitke kod Tapse 46. godine p.n.e. i da su morali da ga hitno evakušu na bezbedno mesto. Svi simptomi zabeleženi tokom Cezarovog života ukazuju na seriju moždanih udara.

Lekari, koji su proučavali drevne tekstove, uključujući i dela rimskog naučnika Plinija Starijeg, smatraju da su oštećenja na mozgu izazvana šlogom verovatno dovela do promene ličnosti i do depresije u njegovim poznijim godinama. U doba Cezarove vladavine, epilepsija je smatrana "svetom bolešću", što je verovatno uticalo na dijagnozu njegovog stanja.

Umire od nasilno izazvane smrti, 23 uboda, jedan je koban.

Događaji koji su doveli do smrti: Na martovske Ide (15. marta) 44. godine p.n.e. Cezar je trebao da prisustvuje sednici senata koja se privremeno održavala u pozorištu koje je izgradio Pompej. Zbog nekih loših predskazanja i strahova njegove žene Kalpurnije koja ga je molila da ne ide u senat, a i kako je bio lošeg zdravlja tog dana, Cezar je dugo razmišljao da li da ostane kod kuće i odloži sednicu senata za neki drugi dan. Tada je po njega došao Marko Junije Brut i rekao mu da ga celi senat već odavno čeka i da svakako pođe. Postoji priča da mu je neki čovek u prolazu pružio pismo o zaveri protiv njega ali ga je on samo dodao papirima koje je nosio kako bi ga kasnije pročitao.

Marko Antonije, prethodne večeri načuvši nejasno o potencijalnoj zaveri i plašeći se najgoreg, krenuo je da upozori Cezara. Zaverenici su ovo predvideli i plašeći se da će Antonije priteći Cezaru u pomoć, organizovali su da ga jedan od zaverenika presretne i zadrži ga van senata. Kada je čuo veliko komešanje koje je dolazilo iz senata, Antonije je pobjegao naslutivši šta se tamo desilo.

Kad je Cezar stigao u senat Tilije Cimber mu je predao peticiju za oslobađanje njegovog proteranog brata. Ostali zaverenici su se skupili oko njih dajući podršku Tiliju. Tada je Tilije zgrabio Cezara za ramena i povukao Cezarovu tuniku, a Kaska ga je nožem posekao po vratu i pozvao ostale da mu se pridruže. Nakon toga cela grupa je nagnula na Cezara koji je pokušao da pobjegne ali se zaslepljen krvlju sapleo i pao. Grupa je nastavila da ga bode noževima dok je ležao na stepenicama. Smatra se da je preko 60 ljudi učestvovalo u ubistvu i da je Cezar izboden 23 puta. Cezarovo telo je nekoliko sati ostalo na mestu gde je ubijen u podnožju Pompejevog kipa, koga je upravo Cezar tu ponovo postavio nakon što ga je narod izbacio, da bi ga nakon toga robovi odneli njegovoj kući. Lekar je kasnije utvrdio da je samo jedan od uboda bio smrtonosan.

Njegove poslednje reči nisu poznate sa sigurnošću i predmet su rasprave među istoričarima. Dok neki smatraju da nije rekao ništa (istoričari Svetonije i Plutarh), neki da je samo navukao tuniku preko glave kad je video Bruta i potpuno prestao da se brani, najrasprostranjenija verzija je ona koju je Šekspir upotrebio u svojoj drami, da su njegove poslednje reči bile – Zar i ti, sine Brute? Po nekim tvrdnjama izgovorio ih je na grčkom jeziku što se tumači time da je u najtežem trenutku svoga života spontano našao reči svoga detinjstva, pošto su u to vreme svi pripadnici više klase već od malih nogu govorili “otmeni”, grčki jezik.

Po svedočenjima njegovih prijatelja, smatra se da je Cezar znao za zaveru i da je uporno ignorisao seriju predskazanja da će se nešto strašno desiti. Nekoliko meseci pre njegove smrti, neđeni su neki stari grobovi i prilikom iskopavanja u grobu gde je sahranjen Kapis, osnivač Kapue nađena je bakarna ploča sa urezanim rečima: “Kada budu iskopane kosti Kapisove, tada će jedan potomak Julijev poginuti od ruke svojih srodnika i mnoga krv, koja će posle toga natopiti Italiju, osvetiće njegovu smrt”. O tom događaju svedočio je Cezarov najprisniji prijatelj. Takođe, jedan sveštenik mu je rekao da se čuva opasnosti koja mu preti na dan martovskih Ida. Sam Cezar je poslednje noći pre ubistva sanjao da leti iznad oblaka i da pruža ruku Jupiteru, a njegova žena Kalpurnija je sanjala da joj muža ubijaju u njenom zagrljaju.

Uzrok smrti: 23 uboda oštricom, jedan ubod je bio smrtonosan.

Osobe osumnjičene za ubistvo: Atentat na Gaja Julija Cezara bila je zavera nekoliko rimskih senatora, vođenih od strane Marka Junija Bruta, Gaja Kasije Longina i Decima Junije Bruta.

Razlozi za ubistvo:

Možda je glavni razlog zavere taj što je Cezar bio ispred svog vremena. Uprkos značajnom slabljenju republičkih institucija u periodu građanskih ratova, lojalnost starim principima nije prestala. U međuvremenu, Cezar je prkosno prihvatio počasti koje do tada nije imao nijedan političar, koncentrisao je ogromnu moć u svojim rukama, a nakon posete Egiptu, pokušao je u Rimu proširiti lokalne ideje o vrhovnom vladaru kao bogu. Zavera se oblikovala u okruženju Senata. Predvodili su ga Gaj Kasije i Cezarov usvojeni sin Marko Junije Brut. Situacija je tome išla u prilog: jedan od Cezarovih edikta smanjio je distribuciju hleba u gradu, što je izazvalo nezadovoljstvo među masama. Imućnije slojeve iritirali su zakoni protiv luksuza. Cezar je ukinuo prenos direktnih poreza na poljoprivredu, usmeravajući sredstva u državnu blagajnu, što takođe nije odgovaralo patricijskoj eliti. Ali to nisu jedini razlozi zbog kojih je Cezar ubijen. I borba protiv razvoda i preplavljanje Rima lično lojalnim policijskim jedinicama nisu mogle, a da ne izazovu strah da Cezar teži monarhijskoj vlasti.

Datum izveštaja :14.5.2022.

Informacije prikupila: Jelena Jevtić V4